

Den 9. november 2005 afgav jeg den endelige rapport om inspektionen den 15. marts 2005 af detentionen i Tårnby. I rapporten anmodede jeg om udtalelser mv. vedrørende nærmere angivne forhold.

Jeg har herefter fra Politimesteren i Tårnby modtaget udtalelser med bilag af 16. november og 21. december 2005 og fra Justitsministeriet en udtalelse af den 10. januar 2006.

Jeg skal herefter meddele følgende:

**Ad pkt. 2.2. Den anvendte lokale blanket/rapport, alternativer til
detentionsanbringelse, statistik mv.**

Jeg henstillede til Politimesteren i Tårnby at ændre den lokale blanket i overensstemmelse med det som Rigspolitechefen – og Justitsministeriet – havde anført i sagen vedrørende min inspektion af detentionen i Horsens. Jeg henstillede endvidere til Politimesteren i Tårnby at ændre den lokale blanket således at den som minimum indeholder de obligatoriske rubrikker i Rigspolitechefens blanket (P152). Jeg bad om underretning om hvad der skete i anledning af mine henstillinger.

Politimesteren i Tårnby har i sin udtalelse oplyst at den lokale detentionsblanket er blevet ændret således at den er i overensstemmelse med blanket P152. Politimesteren har vedlagt et eksemplar af den nye lokale detentionsblanket.

Justitsministeriet har udtalt at ministeriet anser det for beklageligt at den af Tårnby Politi tidligere anvendte detentionsblanket ikke indeholdt de nødvendi-

ge rubrikker til afgivelse af samtlige obligatoriske oplysninger i henhold til detentionskundgørelsen, men da blanketten er ændret så den nu er i overensstemmelse med blanket P152, foretager Justitsministeriet sig ikke yderligere.

Jeg tager det oplyste om ændring af blanketten til efterretning, og jeg bekræfter samtidig modtagelsen af den nye lokale detentionsblanket.

Jeg anførte i den endelige rapport at det var beklageligt at der kun i 3 tilfælde fuldt ud var forholdt i overensstemmelse med kundgørelsens § 22, stk. 1, og det på trods af Rigspolitechefens indskærpelse. Da rapportererne fra detentionen i Tårnby generelt set var mindre mangelfulde end de fleste af de rapporter som jeg hidtil har gennemgået i forbindelse med inspektion af detentioner, foretog jeg mig ikke mere vedrørende dette forhold udover at bemærke at jeg gik ud fra at politimesteren ville gøre de relevante medarbejdere bekendt med det som jeg havde anført.

Politimesteren har oplyst at politimesteren har indskærpet overholdelse af de nævnte bestemmelser over for de relevante medarbejdere som har fået udleveret kopi af rapporten.

Justitsministeriet har udtalt at ministeriet anser det for beklageligt at der ikke er forholdt i overensstemmelse med detentionskundgørelsens § 22, stk. 1, men at Justitsministeriet – under henvisning til politimesterens indskærpelse – ikke foretager sig yderligere.

Jeg har noteret mig det oplyste og foretager mig, som anført i rapporten, ikke mere på dette punkt.

Det blev under inspektionen oplyst at der ikke er forsorghjem i politikredsen og jeg gik på den baggrund ud fra at der havde været foretaget en undersøgelse

af om der i politikredsen var forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kunne tage sig af berusede personer. Jeg noterede mig i øvrigt det under inspektionen oplyste at berusede så vidt muligt køres hjem.

Politimesteren har hertil anført:

”I politikredsen findes ingen forsorgshjem eller lignende som på forsvarlig måde kan tage sig af berusede personer.

Det kan oplyses, at der i år indtil den 31. oktober, er 32 berusede personer, som er bragt til hjemmet og 7 berusede personer er bragt til sygehuset.

Disse er alle opdateret i POLSAS.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse hvorvidt detentionsrapporten også anvendes og udfyldes for personer der ikke indsættes i detentionen, men transporteres til hjemmet, overgives til andre, indbringes til hospital eller indbringes til forsorgshjem eller lignende. Jeg henviste i den forbindelse til det under inspektionen oplyste om at Tårnby Politi så vidt muligt kører berusede hjem i stedet for at sætte dem i detentionen.

Politimesteren har oplyst at detentionsrapporten ikke er anvendt for berusede personer der ikke indsættes i detentionen, men transporteres til hjemmet eller indbringes til hospital. Berusede personer der køres direkte hjem eller bringes på hospital, opdateres i POLSAS med den relevante dispositionskode (bragt hjem eller bragt til hospital).

Politimesteren har endvidere oplyst at praksis på området nu er ændret således at detentionsrapporten anvendes ved alle tilbageholdelser omfattet af detentionskundeførelsens § 1, stk. 2, jf. § 1, stk. 4.

Justitsministeriet har anført at ministeriet anser det for beklageligt at der ikke tidligere er blevet forholdt i overensstemmelse med detentionskundgørelsen. Da politimesteren har oplyst at praksis er ændret således at detentionsrapporten anvendes ved alle tilbageholdelser omfattet af detentionskundgørelsen § 1, stk. 2, foretager Justitsministeriet sig ikke yderligere.

Jeg er enig med Justitsministeriet i at det er beklageligt at der ikke har været udfyldt detentionsrapporter i alle tilfælde omfattet af detentionskundgørelsens § 1, stk. 2. Da praksis nu er ændret foretager jeg mig (heller) ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Ad pkt. 2.4. Lægeundersøgelse

Eventuelle skriftlige lægelige bemærkninger skal ifølge detentionskundgørelsens § 22, stk. 3, opbevares sammen med detentionsrapporten på politistationen i mindst 2 år.

I 3 tilfælde var lægeerklæring ikke vedlagt, men i et af disse tilfælde fremgik det at den var vedlagt sagen om overtrædelse af færdselslovens § 54. Jeg tilkendegav at der på baggrund af bestemmelsen i kundgørelsens § 22, stk. 3, hvorefter lægeerklæring skal opbevares "sammen med" detentionsrapporten, efter min opfattelse burde have været taget en kopi til sagen.

Politimesteren har i sin udtalelse oplyst at der i dette tilfælde og de 2 andre tilfælde hvor lægeerklæring ikke var vedlagt, ligger en original lægeerklæring på sagen (om færdselslovens § 54 og indbrud).

Politimesteren har endvidere oplyst at det er indskærpet overfor medarbejderne at der skal tages en kopi af lægeerklæringen til detentionsrapporten.

Justitsministeriet har oplyst at ministeriet på baggrund af denne indskærpelse ikke foretager sig yderligere.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

I 2 af de 10 tilfælde var tilkald af læge sket før indbringelsen til politistationen. At der i ingen af de andre tilfælde var sket tilkald af læge før indbringelsen kunne eventuelt henføres til den nye bestemmelse i detentionsbekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste punktum, hvorefter underretning om tilbageholdelsen kan undlades hvis transporttiden er af ”kortere varighed”. Jeg bad politimesteren om at oplyse om dette var tilfældet. I benægtende fald bad jeg politimesteren om nærmere oplysninger om praksis med hensyn til underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter denne underretning.

Politimesteren har hertil anført følgende:

”Det er praksis, at vagthavende skal underrettes om indbringelse af en beruset person under indtransporten.

Politikredsens arealmæssige størrelse medfører som hovedregel, at transporttiden er af kortere varighed. Dette bekræftes af, at der i 7 tilfælde er under 10 minutter mellem anholdelse og indbringelsestidspunkt.

Vagthavende skal, når han er underrettet om indbringelse, tilkalde læge. I nogle tilfælde kan det dog ske, at der går lidt tid inden lægen bliver tilkaldt, f.eks. på grund af andre uopsættelige opgaver på vagthavendes kontor. Vagthavende arbejder altid alene.

I de to tilfælde, som vedrører anbringelser samme dag og tid, er anholdelsen sket 37 minutter før indbringelsestidspunkt. Det drejede sig om tre indbrudstyve, hvoraf den ene stak af. Dette samt at der er foretaget efterforskning på stedet, har medført længere tid mellem anholdelse og indbringelsestidspunkt.”

Justitsministeriet er ikke kommet med bemærkninger vedrørende dette forhold, men har generelt til slut i udtalelsen anført at rapporten ikke i øvrigt giver Justitsministeriet anledning til bemærkninger.

Jeg har noteret mig at det er praksis at underrette vagthavende under transporten af de tilbageholdte, og at vagthavende herefter skal tilkalde læge, men at der – som følge af at transporttiden som hovedregel er af kortere varighed, og at vagthavende der arbejder alene, kan være optaget af andre uopsættelige opgaver – kan gå lidt tid inden der sker lægetilkald. Jeg har ingen bemærkninger hertil.

Jeg har endvidere noteret mig det oplyste om årsagen til at der i de 2 tilfælde som også er omtalt i rapporten, gik 37 minutter fra anholdelsestidspunktet til indbringelsestidspunktet.

Ad pkt. 2.5. Oplysninger fra kriminalregisteret

Jeg udtalte at det var beklageligt at der i 6 tilfælde enten ikke var indhentet oplysninger i kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2, eller ikke var gjort notat herom/vedlagt en udskrift. Jeg gik dog ud fra at den manglende afkrydsning (i 3 tilfælde) og vedlæggelse af udskrift (i alle 6 tilfælde) ikke var udtryk for at der ikke var indhentet oplysninger i kriminalregisteret, men at der i alle tilfælde indhentes – og således også i de konkrete tilfælde var indhentet – sådanne oplysninger.

På denne baggrund foretog jeg mig ikke mere vedrørende spørgsmålet om hvorvidt der var indhentet oplysninger i kriminalregisteret. Jeg gik ud fra at politimesteren i forbindelse med orientering af de relevante medarbejdere om det som jeg anførte vedrørende overholdelse af kundgørelsens § 22, stk. 1, jf. pkt. 2 ovenfor, ville overveje at indskærpe notatpligten og pligten til at vedlægge udskrifterne.

Politimesteren har oplyst at det er fast rutine for vagthavende at indhente oplysninger fra kriminalregisteret i forbindelse med enhver anholdelse og tilbageholdelse af personer, idet patruljen ude på stedet over radioen spørger den vagthavende om pågældende er kendt i kriminalregisteret og evt. er efterlyst.

Politimesteren har endvidere oplyst at notatpligten og pligten til at vedlægge udskrift fra kriminalregisteret er indskærpet over for medarbejderne.

Justitsministeriet har udtalt at ministeriet anser det for beklageligt at der i flere tilfælde ikke er gjort notat om at der er indhentet oplysninger i kriminalregisteret og/eller vedlagt udskrift. Da politimesteren har indskærpet reglerne over for medarbejderne, foretager Justitsministeriet sig ikke yderligere.

Jeg har noteret mig det oplyste, og foretager mig (heller) ikke mere vedrørende dette spørgsmål.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse hvorvidt der i 4 nærmere angivne tilfælde var sket indhentelse af oplysninger fra kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2 (forud for visitationen). De vedlagte udskrifter var alle udskrevet efter tidspunktet for anbringelsen i detentionen.

Politimesteren har i den anledning anført følgende:

”...

I de tilfælde, hvor KR-udskriften er udskrevet efter indbringelsestidspunkt, indikerer det kun at der ikke er sket udprintning af KR-udskriften samtidig med forespørgsel i KR.

I nogle tilfælde sker det at KR-udskriften vedlægges sagen og at der ikke tages et nyt print til detentionsrapporten.

Pligten til at vedlægge KR-udskrift til detentionsrapporten er indskærpet overfor medarbejderne.”

På baggrund af det ovenfor oplyste om at der ”ude på stedet” over radioen via den vagthavende sker forespørgsel i kriminalregisteret, går jeg ud fra at det også er sket i de konkrete tilfælde, og at udskrift først er udskrevet senere. Jeg

lægger således til grund at der er sket forespørgsel i kriminalregisteret inden visitationen og dermed i overensstemmelse med kundgørelsens § 13, stk. 2.

Jeg har i øvrigt noteret mig at det er indskærpet at udskrift fra kriminalregisteret skal vedlægges detentionsrapporten også i tilfælde hvor der er lagt en udskrift i en sag mod den pågældende.

Ad pkt. 2.6.1. Fremstilling

I 9 tilfælde havde vagthavende påført detentionsrapporten sin vurdering af den frihedsberøvedes tilstand i form af et minus i rubrikken hertil. I 2 tilfælde var ”skader” overstreget, men det fremgik ikke hvad baggrunden herfor var. Jeg bad om oplysning herom.

Politimesteren har anført følgende:

”Baggrunden for overstregningen indicerer, at der ikke er skader på den pågældende person. Der er i begge tilfælde også skrevet et minustegn.”

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad. pkt. 2.6.2. Visitation mv.

Politimesteren har bekræftet min antagelse i rapporten af at de initialer der bruges i detentionsrapporten, er identiske med de initialer der bruges i POLSAS.

Jeg har noteret mig dette.

Der var i 2 tilfælde tale om detentionsanbringelse af kvinder, og det var i begge tilfælde afkrydset at der skete visitation efter kundgørelsens § 13, stk. 4 (bekendtgørelsens § 10, stk. 3). I det ene tilfælde (en anbringelse den 1. februar

2005) fremgik det ved angivelse af navn at visitation blev forestået af en kvinde, mens der i det andet tilfælde (en anbringelse den 7. februar 2005) var angivet initialer. I begge tilfælde var de som overværede visitationen, alene angivet ved initialer.

Jeg gik ud fra at visitation også ved anbringelsen den 7. februar 2005 blev foretaget af en kvindelig medarbejder, men jeg anmodede om oplysning om hvorvidt det var korrekt antaget. Jeg anmodede desuden om oplysning om hvorvidt de personer der overværede visitationen i de 2 tilfælde, har samme køn som den anholdte.

Politimesteren har oplyst at også visitation ved anbringelsen den 7. februar 2005 blev foretaget af en kvinde (MMS).

Politimesteren har endvidere oplyst følgende:

”De personer som står noteret til at overvære visitationen var ikke at samme køn som den anholdte og har derfor ikke direkte overværet visitationen.

I de tilfælde, hvor der kun er én kvindelig medarbejder på arbejde, bliver visitationen kun foretaget af den kvindelige medarbejder i et lokale, hvor den kvindelige medarbejder og den anholdte/tilbageholdte er alene. Den mandlige medarbejder overværer ikke direkte visitationen, men opholder sig under visitationen umiddelbart uden for lokalet.”

Justitsministeriet er ikke kommet med bemærkninger vedrørende dette forhold.

Jeg har noteret mig det oplyste som ikke giver mig anledning til bemærkninger. Jeg henviser til at der ifølge detentionsbekendtgørelsens § 10, stk. 2, ”så vidt muligt” skal medvirke to polititjenestemænd ved undersøgelse af den frihedsberøvede, og at en visitation i tilfælde hvor den kan krænke blufærdigheden, kun må foretages af personer af samme køn som den tilbageholdte, jf. bekendtgørelsens § 10, stk. 3, som visitationen skete efter i de 2 konkrete tilfælde.

Ad pkt. 2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Jeg anså det for beklageligt at der i 6 tilfælde (hvor anbringelserne i alle tilfælde skete efter ikrafttrædelsen af detentionsbekendtgørelsen hvor bestemmelsen om skærpet tilsyn er præciseret), ikke havde været foretaget skærpet tilsyn under den foreløbige anbringelse. Jeg henstillede til politimesteren at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 4, jf. § 15, stk. 2, og underrette mig om hvad der skete i den anledning.

Politimesteren har oplyst at reglerne om skærpet tilsyn mellem den foreløbige og den endelige anbringelse er blevet indskærpet for medarbejderne.

Det er i øvrigt nederst på side 1 i den nye lokale blanket anført at man skal huske skærpet tilsyn mellem den foreløbige og endelige anbringelse og at (selve) anbringelsen og lægeundersøgelsen ikke udgør et tilsyn.

Justitsministeriet har udtalt at ministeriet anser det for beklageligt at reglerne om skærpet tilsyn ikke blev iagttaget i de 6 tilfælde. Da reglerne er indskærpet af politimesteren, foretager Justitsministeriet sig ikke yderligere.

Jeg tager indskærpelsen til efterretning.

Ad pkt. 2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

I 2 tilfælde som vedrørte to anbringelser der fandt sted samtidig (den 7. februar 2005), var sidste tilsyn (i begge tilfælde) noteret til kl. 06.10, og løsladelse skete henholdsvis kl. 10.00 og kl. 10.30. De to tilbageholdte var anholdt for indbrud, og jeg gik derfor ud fra at der skete afhøring efter udtagelsen af detentionen. Jeg bad politimesteren om at oplyse hvornår de pågældende blev udtaget af detentionen. Hvis det var sket væsentligt senere end en halv time efter det sidst noterede tilsyn, bad jeg desuden om en udtalelse vedrørende tilsynet med de pågældende efter dette tidspunkt og frem til udtagelsen af detentionen.

Politimesteren har oplyst at de anholdte blev afhørt henholdsvis kl. 08.58 og kl. 09.17, og at de kort tid forinden var udtaget af detentionen. Politimesteren har videre anført at det er en fejl at der ikke er noteret tilsyn i tidsrummet fra kl. 06.10 til udtagelsen af detentionen, og at notatpligten er indskærpet.

Politimesteren har i sin udtalelse af 21. december 2005 supplerende oplyst at der i sagerne blev udført tilsyn i tidsrummet fra kl. 06.10 til henholdsvis kl. 08.58 og kl. 09.17, men at der ved en fejl ikke er sket notat herom på detentionsblanketten.

Justitsministeriet har udtalt at ministeriet anser det for beklageligt at notatpligten ikke er iagttaget. Da politimesteren har oplyst at notatpligten er blevet indskærpet over for de relevante medarbejdere, foretager ministeriet sig ikke yderligere.

Jeg har noteret mig det oplyste og er enig i at det er beklageligt at der ikke er gjort notat om de tilsyn der fandt sted mellem kl. 06.10 og indtil udtagelsen af detentionen.

Ad pkt. 2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

Jeg bad politimesteren oplyse om Tårnby Politi havde fastsat lokale bestemmelser om tilsynets forløb og i givet fald vedlægge et eksemplar heraf.

Politimesteren har oplyst at der ikke i Tårnby politikreds er fastsat lokale bestemmelser om tilsynets forløb.

Jeg har noteret mig det oplyste.

Ad pkt. 2.8. Løsladelsestidspunktet

For så vidt angik en anholdelse den 15. oktober 2004 hvor den tilbageholdte blev kørt i ambulance til hospitalet, var det angivet at den pågældende blev løsladt kl. 17.15. Lægeundersøgelse fandt sted kl. 16.19, og det var angivet i rapporten at den pågældende ikke blev indsat i detentionen, men i ambulance kørt til hospitalet. Jeg bad politimesteren om at oplyse hvornår den pågældende blev kørt på hospitalet, og hvis det først skete kl. 17.15, hvor den pågældende opholdt sig indtil dette tidspunkt.

Politimesteren har anført følgende:

”På detentionsrapporten er det noteret at den anholdte blev bragt til hospitalet kl. 1700 og løsladt der kl. 1715.

Lægeundersøgelsen fandt sted fra kl. 1619 og varede indtil kl. 1700, idet der var tale om en klinisk undersøgelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 54 (påvirket af bedøvende midler).

Den anholdte befandt sig fra kl.1619 til kl.1700 på lægeværelset sammen med lægen. Efter anmodning fra lægen blev der rekvireret en ambulance, der bragte den anholdte til hospitalet.

Som det fremgår af detentionsrapporten har den anholdte ikke været endelig anbragt i detentionen.”

Jeg har noteret mig det oplyste, og at den pågældende således var under konstant opsyn (af lægen) indtil han blev kørt på hospitalet.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter kundtgørelsens § 21, stk. 2, skal det i detentionsrapporten anføres at pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1 ved udlevering af pjece/blanket. Den detentionsrapport som Rigspolitichefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af

den pågældende. I den blanket som Tårnby Politi anvendte, var der dels en rubrik til afkrydsning af om pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud” er udleveret, dels en rubrik til angivelse af om der er udleveret (anden) pjece om muligheden for alkoholafvænnning, men ikke til angivelse af hvem der har udleveret pjecen. Sidstnævnte er ikke medtaget i den nye blanket.

Jeg anmodede politimesteren om at oplyse hvad sidstnævnte pjece sigter til og vedlægge kopi heraf. Politimesteren har oplyst at der er tale om en pjece der er udgivet af Københavns Amt og har titlen ”Hjælp mod alkoholproblemer”. Pjecen angiver hvor den pågældende kan få hjælp hvis han/hun har et alkoholproblem. Politimesteren har vedlagt kopi af pjecen.

Jeg har noteret mig det oplyste.

3. Opfølgning

Jeg betragter hermed sagen om min inspektion af detentionen i Tårnby som afsluttet.

4. Underretning

Denne rapport sendes til Politimesteren i Tårnby, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.